

PARAULA I VIDA

Joves moguts per l'Esperit

Jesús va prometre als seus deixebles que els lliuraria l'Esperit Sant. El dia de la Pentecosta es va complir aquesta promesa. Els apòstols, reunits amb Maria i amb actitud de pregària, reberen l'Esperit Sant. Ens ho recorda aquest fragment bíblic: «Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i s'expressaven tal com l'Esperit els concedia de parlar.»

En la història de la salvació, la vinguda de l'Esperit Sant significa la transferència que fa Jesús del seu propi Esperit i de la seva missió —rebuda del Pare— a l'Església que neix i que comença a expandir-se aquell dia de Pentecosta. Ressonen fortament aquelles paraules del Senyor

ressuscitat dirigides als seus deixebles: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres. Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant»».

En realitat, només després de la vinguda de l'Esperit Sant el dia de la Pentecosta els apòstols surten vers tots els horitzons del món per començar la gran obra evangelitzadora de l'Església. Pere és omplert de l'Esperit Sant per parlar al poble sobre Jesús, Fill de Déu. Pau mateix és omplert de l'Esperit Sant abans de lliurar-se al seu ministeri apostòlic, de la mateixa manera que Esteve, ple del mateix Esperit, és escollit per a la diaconia i, més tard, per al testimoniatge de la sang. Tanmateix, l'Esperit que fa

parlar Pere, Pau i els dotze, inspirant les paraules que han de pronunciar, davalla també «damunt els qui escolten la paraula de Déu» en l'Església naixent, i sempre.

La diada de Pentecosta és molt important. És la Pasqua de l'Esperit. Gràcies al sosteniment de l'Esperit Sant l'Església creix. Ell és l'ànima d'aquesta Església que des de la primera Pentecosta s'expandeix d'orient a occident de l'univers. Ell és qui explica als fidels el sentit profund de l'ensenyament de Jesús i el seu misteri. És ell qui avui, com als inicis de l'Església, actua en cada cristià que es deixa posseir i portar per ell, puix pel baptisme som temples de l'Esperit Sant.

És ben adient fer coincidir la Pentecosta amb la diada de l'Acció Catòlica i de l'apostolat seglar. L'Esperit Sant mou els cors dels laics cristians perquè prenguin major consciència del seu compromís baptismal i es lliurin activament a la missió de l'Església. Aquesta participació la realitzen en el si de les comunitats eclesials, i especialment, enmig del món.

Si l'Esperit Sant ocupa un lloc eminent en tota la vida de l'Església, és en la missió evangelitzadora d'aquesta que ell actua com en cap altre lloc. L'Esperit Sant és l'agent principal de l'evangelització. Els laics, moguts per l'Esperit, exerceixen el seu apostolat individualment i associats entre ells. Són dues formes de participar en la missió de l'Església.

Enguany les diòcesis de Catalunya celebrem l'Aplec de l'Esperit, reunint una munió de joves a Terrassa amb aquest lema: «Amb vosaltres cada dia». És l'Esperit que Jesús ressuscitat dona a tots els batejats perquè habitin en els nostres cors i ens inspiri i ens encoratgi a donar testimoniatge del Senyor ressuscitat, amb la vida i les paraules, a les persones que tenim al nostre costat.

Aquests joves aplegats per l'Esperit han de treballar fent que la pastoral diocesana sigui més evangelitzadora, i això especialment en el món dels joves. Els joves cerquen sentit a la vida i volen ser feliços. Els joves cristians han de facilitar als seus companys i amics un encontre personal amb Jesús, que és l'únic que pot donar sentit ple a les seves vides.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

El cardenal Bertone a Montserrat

La visita del secretari d'Estat del Vaticà, el cardenal Tarcisio Bertone, a Barcelona, Igualada i Montserrat, del 24 al 27 d'abril passat, ha estat una gran oportunitat per consolidar els vincles de comunió de les diòcesis catalanes amb el Sant Pare i la Santa Seu, tan presents en la nostra història. El cardenal Bertone beatificà, a Santa Maria del Mar, el caputxí català Josep Tous i Soler. A Igualada visità la casa natal del nou beat. I a Montserrat presidí el concert d'inauguració del nou orgue i la Vetlla de Santa Maria. En la foto, l'abat de Montserrat, i els cardenals Bertone i Martínez Sistach.

Foto: Gemma Miralda/La Vanguardia

GLOSSA

Una vida per als altres

Una família es reuní per celebrar el vuitantè aniversari d'una de les àvies. Participaren en l'eucaristia dominical de la parròquia i, en acabar, un dels gendres adreçà aquestes paraules a la comunitat reunida: «Avui celebrem els vuitanta anys d'una persona que, per discreció i un punt de timidesa, no sembla dona feta per rebre i fruit de reconeixements i homenatges.

»És una dona per als altres, totalment abocada a la felicitat i al benestar dels que l'envolten. De tota la família, entesa aquesta en el seu sentit més ampli, però també d'aquelles persones amb les quals entra en relació, encara que sigui esporàdicament. El porter de l'edifici, un repartidor, algú que es troba a missa o aquell que ve a fer-li una petita reparació a casa. És sempre amatent a les necessitats de l'altre, oblidant-se de les pròpies.

»Potser el seu origen pagès la va predisposar a aquesta actitud d'atenció sol·lícita vers els altres, que comporta una gran laboriositat i obliga a no parar en tot el dia, com era la vida a les cases de pagès humils. Feina per a tothom, petits i grans, i des de ben petits... i durant tot el dia!

»La seva bondat, que podríem qualificar de natural, de tan profunda com és, ha estat il·luminada per una fe cristiana que brolla devoció per tot el que està relacionat amb la seva expressió:

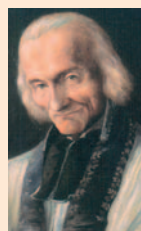
Crist —el Déu fet home—, la Mare de Déu, en les seves diverses advocacions —Montserrat i Lourdes entre les més predilectes—, els àngels, els sants i santes, els Papes, les esglésies, els mossens, les devocions populars... Una fe que ella viu, més enllà de la pietat, en les obres de misericòrdia. És a dir en l'actitud del bon samarità.

»La fe arrelada, la laboriositat de pagès i l'ètica cristiana del bon samarità han fet aquesta dona donada als altres. No cal dir que el seu marit en va ser testimoni privilegiat, acompanyat i mimat per ella al llarg de la seva llarga malaltia, i en som els qui compartim la vida amb ella. Vuitanta anys de vida plena, un exemple per a tots. Per molts anys!»

Són paraules d'agraïment que conviden a compartir la joia d'aquesta família i també a la reflexió: som davant d'un testimoni, senzill i profund alhora, d'experiència religiosa personal, feta d'amor a Déu, de fidelitat a l'evangeli i de servei als altres. Com tantes altres dones dels relats bíblics: Débora la jutgessa, Ruth l'espigadora, Maria la germana de Llätzer, la Magdaleana... Com tantes altres dels nostres dies. «Els fills van a felicitar-la, el marit en canta les lloances: "Hi ha moltes dones fortes, però tu les guanyes totes!"» (Pr 31,28-29).

Enric Puig Jofra, SJ

Pensaments de sant Joan M. Vianney

► Fou necessària la baixada de l'Esperit Sant perquè fructifiqués aquesta collita de gràcies. És com el gra de blat; el sembru: bé, però calen el sol i la pluja perquè germi i surti l'espiga.

► Fue necesario el descenso del Espíritu Santo para que fructificara esta cosecha de gracias. Es como un grano de trigo; lo sembráis: bien, pero hacen falta el sol y la lluvia para que germine y salga la espiga.

(Cura de Ars, *Su pensamiento, su corazón*, Editorial La Hormiga de Oro, Barcelona 1994)

DIUMENGE DE PENTECOSTA

(Avui la segona lectura i l'evangeli també poden ser: Romans 8,8-17 i Joan 14,15-16.23b-26)

▶ Lectura dels Fets dels apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grans deses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glària al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

La vinguda de l'Esperit Sant, icona oriental

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, encara que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó».

(Hoy la segunda lectura y el evangelio también pueden ser: Romanos 8,8-17 y Juan 14,15-16.23b-26)

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo.

Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

COMENTARI

Rebeu l'Esperit Sant

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27 ■ **dimarts**: 1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31 □ **dimecres**: 1Pe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45 □ **dijous**: Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20 ■ **divendres**: 1Pe 4,7-13 / Sl 95 / Mc 11,11-26 ■ **dissabte**: Jt 17,20b-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33 □ **diumenge** vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 1a setm.): Pr 8,22-31 / Sl 8 / Rm 5,1-5 / Jn 16,12-15.

La litúrgia de la festa de Pentecosta, cinquanta dies després de la Pasqua, és una reflexió teològica sobre l'Esperit Sant. Fidel a la promesa que havia fet tres dies abans en el discurs/testament de l'últim sopar, Jesús comunica l'Esperit Sant als seus deixebles. Amb un gest simbòlic «va alenar damunt d'ells», evoca la creació de l'ésser humà tal com la descriu el llibre del Gènesi «li va infondre l'alè de vida, i l'home es convertí en un ésser viu». El cristià representa la humanitat nova que respira l'alè de Jesús, un alè dinàmic i renovador que l'impulsa cap a la missió.

En veure el Senyor ressuscitat enmig d'ells i escoltar la seva veu, la por

dels deixebles es transformà en una joia profunda. Havien tancat i barrat les portes de casa per fer front al perill que sentien imminent, s'havien reunit per sentir-se més forts i més emparats, per evitar l'angoixa que els estrenyia el cor i els obnubilava la ment. De cop i volta, quan menys s'ho esperaven, la veu del Mestre, la visió de les seves mans i del seu costat els va examplar el cor, els va alliberar de totes les pors. Aleshores, van rebre el do de l'Esperit Sant que els conferia el poder de perdonar els pecats.

Pentecosta celebra el sentit profund de l'Església animada per la força de l'Esperit. Pentecosta celebra el

sentit profund de la creació, harmònica i fecunda, gràcies a l'acció de l'Esperit. Pentecosta celebra la redempció de la humanitat, l'universalisme de la salvació, el foc de l'amor que l'Esperit encén en el cor dels creients, la simfonia dels carismes que conviuen, treballen i es multipliquen en l'Església.

Que l'Esperit Sant ens doni la força, la creativitat, l'impuls que ens cal per continuar la nostra missió d'anunciadors del Crist i del seu Evangeli. No tanquem les portes del nostre cor. Al contrari, obrim-les de bat a bat!

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La visibilitat eclesial. *Ecclesia semper renovanda*

La solemnitat de Pentecosta, que marca l'inici visible de l'Església de Crist, és una ocasió. Hi ha coses que podrien suposar un avanç de l'Església visible en la direcció del Regne de Déu, segons el criteri «l'Església sempre s'ha de renovar: *Ecclesia semper renovanda*». Són coses possibles que es podrien començar a fer. En faré una llista breu i senzilla.

És una actitud que podria respondre al criteri següent: si una cosa et sembla criticable en l'Església, en comptes de recobrir-la amb una *paraula* crítica, compensa-la amb una *obra* que doni gruix a la justícia i a la caritat eclesial: així faràs quelcom apreciat tant pels crítics, com pels que no ho són. És millor apuntar-se a aquests camins que ja es poden recórrer que no pas tenir unes reivindicacions *in pectore*, el no-compliment de les quals causa frustració i allunyament progressiu del món religiós en els subjectes que les alimenten. I ara la llista breu:

- Dedicació preferent dels preveres i dels laics per fer de cada comunitat un àmbit de lloança a Déu, on la preparació de l'homilia dominical sigui una tasca preferent durant la setmana.
- Dedicació preferent de preveres, diaques, religiosos/es i laics per fer de cada comunitat un centre expansiu d'ajuda als pobres i malalts del l'entorn i dels llocs més necessitats d'aliments, aigua potable, escoles, sanitat i habitatge digne (opció preferencial pels pobres).
- Avui cal afegir que són pobres indefensos els concebuts encara no nascuts. Cal promoure aquells àmbits i obres acollidores que afavoreixin la disminució dels avortaments, perquè hom ha d'ajudar realment les dones a evitar-los. Altres punts queden per al següent escrit.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

DÉU NO TÉ POR

Ecumenisme i diàleg interreligiós

Des del Concili Vaticà II, l'Església catòlica manté un notable esforç de trobada amb els altres mons cristians mitjançant l'ecumenisme, que ha portat a notables resultats, i envers les grans religions mundials (es tracta d'aquell treball bigarrat que definim com a diàleg interreligiós).

Ecumenisme i diàleg interreligiós marquen una represa de la universalitat de l'Església de Roma, la qual considera que no tots els mons han de ser o poden ser incorporats en el seu sí, sinó que ella ha de tenir un contacte fecund i una col·laboració amb ells.

La dimensió de la universalitat continua vivint en les Esglésies cristianes, sobretot per mitjà del dinamisme missioner. Quan una Església perd la dimensió missionera *ad gentes*, fàcilment s'identifica amb el propi horitzó nacional i minva en consciència d'universalitat.

Però no sols l'activitat d'evangelització expressa la universalitat de l'existència cristiana. Hi ha una altra dimensió que cal evocar en termes simples i fonamentals: la de l'amor que ressona com a manament nou en els Evangelis i com a «camí millor» (1Co 12,31) en l'ensenyament de l'apòstol Pau.

A l'Evangelí de Lluc la paràbola del bon samarità mostra com un estranger —més encara, un heretge— va ésser gran en l'amor perquè s'aturà al costat de l'home assaltat pels bandolers en el camí de Jericó a Jerusalem. És el camí del manament de l'amor, vàlid per a tots els temps.

És significatiu que, el 1965, Pau VI va reprendre aquesta paràbola en el seu discurs conclusiu del Concili Vaticà II, aquell esdeveniment que va marcar profundament no només l'Església catòlica, sinó també les seves relacions amb els altres cristians, amb el món de les religions i amb la mateixa història humana.

Andrea Riccardi

(*Déu no té por*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

23. ✠ Diumenge de Pentecosta. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. Dilluns. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe, santes Susanna i Afra, mrs., beat Joan Prado, prev. i mr.

25. Dimarts. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. Dimecres. Sant Felip Neri (Florència 1515-Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. Dijous. Sant Agustí de Canterbury (s. vi-vii), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada 1811-Barcelona 1871), prev. i fund.

28. Divendres. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. Dissabte. Sant Just (segle vi), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

PADRES E HIJOS

Contemos también con los parientes y los amigos

Quisiera advertir a los padres en situación de separación que actúen con mucha cautela a la hora de decidir cortar las relaciones de sus hijos con la familia de su ex: abuelos, tíos, primos...

Estas traumáticas *amputaciones genealógicas* privan a los niños de la familia extensa que les pertenece y luego, a la larga, cuando los hijos crecen, se lo pueden echar en cara.

No me cansaré de repetir que el niño tiene necesidad de que adultos de sexo diferente se ocupen de él, especialmente a partir de los 2 ó 3 años. Quiero que quede claro que después de toda separación es muy deseable que los hijos tengan contacto con adultos de cada sexo. De la familia de origen de cada uno de los esposos han de surgir las figuras adultas que desempeñen una función *vicariante*, como padres o madres *suplentes*. Es decir, la de suplir al progenitor que ha desaparecido de la estructura familiar. Así, a falta de nuevo consorte, muy a menudo son los abuelos los que asumen estos papeles de padres sustitutos.

Al abuelo varón le toca representar el aspecto de masculinidad que necesita el niño varón, cuando la custodia la tiene la madre y no se sabe nada del padre, mientras que la abuela representa la femineidad, cuando la custodia recae en el padre y no se tienen noticias de la madre.

Es deseable, en todo caso, que el hijo disponga de una familia extensa, donde él pueda arrimarse. Abuelos, padrinos, tíos, primos. O bien amistades cuyas casas pueda frecuentar. Personas, en suma, muy valiosas que le sirvan de modelo para el desarrollo de su personalidad.

Dr. Paulino Castells

(*Los padres no se divorcian de sus hijos*, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

ENTREVISTA

▶ MONTSERRAT BARÓ

Intel·ligència límit

L'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà (ACIDH) fa més de 15 anys que dona

resposta a les necessitats de les persones amb intel·ligència límit. És una entitat apolítica i aconfessional —varen decidir que fos així perquè tothom s'hi pogués sentir bé—, «que treballa els valors cristians i evangelitza des del testimoniatge de Jesús Ressuscitat, amb un servei de qualitat, ple de respecte i d'amor per cada persona amb un esperit de joia», afirma la Montserrat Baró, religiosa de les Germanetes de l'Assumpció, fundadora de l'ACIDH i presidenta de la fundació privada tutelar ACIDH. Divendres vinent, 28 de maig, a les 21 h, l'Escolania de Montserrat oferirà un concert en favor d'aquesta entitat a la parròquia del Corpus Christi de Barcelona.

Com treballem amb les persones amb intel·ligència límit?

Si la família és fonamental per a l'educació dels fills, encara ho és més si hi ha una persona amb aquestes característiques. Des de l'ACIDH donem suport en una doble vessant: atenció a la persona amb intel·ligència límit i suport familiar, a més d'assessorament sociojurídic, suport psicològic... El treball amb persones amb intel·ligència límit pressuposa una tasca multidisciplinària i la família és una peça insubstituïble.

I ja fa més de 15 anys que hi treballem!

Sí, portem a terme un projecte integral i d'integració per a les persones del nostre col·lectiu. Això equival a donar tots els serveis essent conscients que les necessitats d'aquestes persones són variables d'acord amb l'entorn i al llarg del seu cicle vital. Per això cada dia l'ACIDH es planteja nous reptes i nous projectes. La qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual és la missió de l'ACIDH i ens obliga a l'optimització dels nostres serveis.

Quins projectes i quines necessitats teniu?

Necessitem crear nous llocs de treball des de la pròpia entitat, ja que hi ha dificultat d'inserir aquestes persones a les empreses —sobretot ara, amb la crisi—; malgrat tot, la nostra bugaderia està creixent i necessitem un canvi de local. També ens calen recursos per poder donar protecció jurídica a les demandes que rebem, principalment a les persones més febles.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Visita de l'organitzador dels viatges pontificis a Barcelona. En la fase preparatòria del viatge del Sant Pare Benet XVI a Barcelona, el proper 7 de novembre, per consagrar el Temple de la Sagrada Família, el divendres 30 d'abril, va fer estada a Barcelona, acompanyat pel cardenal arquebisbe Dr. Lluís Martínez Sistach, el Dr. Alberto Gasparri, responsable de l'organització dels viatges pontificis. Ha visitat els llocs més destacats de la visita papal: l'Arquebisbat, en el qual pernoctarà el Sant Pare, i el Temple de la Sagrada Família, on celebrarà la solemne eucaristia de consagració.

ACTES I CONFERÈNCIES

Parròquia de Sant Ramon Nonat. Celebra el 80è aniversari de la seva fundació amb una sèrie d'actes que culminaran amb l'Eucaristia presidida pel cardenal Lluís Martínez el dia de la festa patronal, 31 d'agost. Dissabte 29 de maig (21 h), al saló d'actes de l'escola St. Ramon, actuació del grup musical «Nou Son» (rumba catalana i salsa), (av. St. Ramon Nonat - Collblanc).

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Conferència «El misteri de Déu que es revela en el seguiment de Jesús» per Joan Carles Elvira, monjo de Montserrat, dia 28 maig (19.30 h), (c/ Anglès 55). Les Vespres s'avancan a les 19 h.

Cicle de conferències dels Amics dels Goigs. «Els castells medievals de Catalunya i els seus Goigs» per Joan Amat, dia 26 maig (19 h). «Els goigs com a patrimoni bibliogràfic» per Nora Vela, dia 9 juny (19 h), (c/ Comte Borrell 307).

X Jornades de la Fundació Teresa Gallifa. En la festa de la Mare de Déu de la Visitació, patrona de la Congregació de les Serventes de la Passió, dia 29 maig (17.30 h), (c/ Llobet Vall Llosera 12 - Guinardó), el Dr. Adolf Jarne Esparza parlarà sobre «L'Adolescència: conflictes relacionals i noves realitats familiars». Tot seguit Eucaristia. Tel. 934 363 957.

Parròquia Mare de Déu de Núria. Dissabte 29 maig (19 h) Concert pel «Cor Magister Arte» dirigit per Manuel Cabero. Obres de F. Cruixent, F. Vila, J. K. Bachofen, A. Meystre, F. Schubert, F. Mendelssohn, R.

IN MEMORIAM

Preguem pels preveres i el diaca que ens han deixat

Mn. Trias

Mn. Grases

Mn. Badosa

Les darreres setmanes ens han deixat sis preveres i un diaca de la nostra diòcesi. En fem una breu memòria, invitant els lectors a encomanar-los a Déu, tot agraïnt el seu servei a la comunitat diocesana.

- Mn. Joan Bueno Quintana tenia 74 anys. La seva dedicació principal fou la de capellà de l'Hospital Germans Trias i Pujol, de Badalona.
- Mn. Josep Ester Febrer tenia 88 anys. Fou vicari de diverses parròquies de la ciutat i diòcesi de Barcelona.
- Mn. Miquel Badosa Fransí tenia 94 anys. Durant gairebé 30 anys fou rector de la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, a Barcelona.
- Mn. Enric Grases Garcia tenia 69 anys. Fou missioner al Camerun i el seu darrer servei fou el de rector de la parròquia del Sagrat Cor, al Poblenou de Barcelona.
- Mn. Joaquim Trias tenia 77 anys. La darrera parròquia a la qual serví fou la de Sant Oleguer, de la ciutat de Barcelona.
- Mn. Pere-Celestí Margarit Tarridas tenia 77 anys i era rector jubilat de la parròquia de Sant Joan d'Àvila, de Barcelona.
- Mn. Marçal Figuerola i Raventós, diaca, tenia 88 anys. Serví durant molts anys a la Cúria Diocesana i treballà pastoralment, sobretot a la parròquia principal de Santa Coloma de Gramenet.

Schumann, J. Brahms, etc. (c/ Bon Pastor 7-9).

Església de Sant Gaietà P. Teatins. Diumenge 30 maig (18 h), concert: 1a part a càrrec d'Emmanuel López, guitarra; Octavio Beltrán, percussió; Marce Roca, piano, interpretant obres de Barrios Mangoré, Leo Brauer, Manuel M. Ponce i Hector Villa-Lobos. 2a part a càrrec de Michael Andreas Haeringer al piano, (c/ Consell de Cent 293).

Preparant la vinguda de Benet XVI a Barcelona. «Comentaris entorn de la visita de Joan Pau II a Barcelona», per Mons. Joan E. Jarque, i Mons. Jaume González-Agàpito. Diumenge 30 de maig (19.30 h) a la parròquia de la Concepció (c/ Llúria 70).

Concert benèfic de l'Escolania per l'ACIDH. L'Escolania de Montserrat oferirà un concert en favor de l'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà (ACIDH) divendres 28 de maig (21 h), a la parròquia de Corpus Christi de Barcelona (c/ Bailén 175). A partir de les 19 h, aquesta entitat que fa més de 15 anys que dona resposta a les necessitats de les persones amb intel·ligència límit, mostrarà els seus projectes als locals de la mateixa parròquia.

Festa del beat Pere Tarrés. Celebració el dijous 27 de maig, dia en què l'Església, en la Litúrgia, recorda «Jesuicrist, gran sa-

cerdot per sempre» ja que aquest any, el dia 30 de maig és la festa de la Santíssima Trinitat. A les 19.30 h, Missa concelebrada a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, presidida per Mons. Pere Tena.

BREUS

Visita del rector major dels Salesians. Els dies 23, 24 i 25 d'abril, el rector major dels Salesians, P. Pascual Chávez, va visitar Barcelona per commemorar el 125è aniversari de l'obra salesiana de Sarrià, iniciada l'any 1884, i la visita del mateix Don Bosco a Barcelona (any 1886). A la tarda del 23 d'abril es traslladà al Palau Episcopal per visitar el Cardenal arquebisbe de Barcelona, tal com Don Bosco va fer en el seu dia, entrevistant-se amb el bisbe Català i Albosa. El cardenal Martínez Sistach agraï al rector major la tasca que han fet i fan els Salesians a la diòcesi de Barcelona.

Capitol provincial dels Franciscans de Catalunya. Reunit al convent de Sant Antoni els darrers dies d'abril, escollí com a provincial Fra Josep Gendrau i Valls i com a membres del seu Consell els P. Ramon Doménech, Francesc Linares, Vicenç Modrego, Agustí Boadas i Joaquim Recasens.

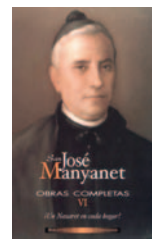
Guardonats amb la Creu de Sant Jordi. El 21 d'abril, al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat, el Molt Hble. President, Sr. José Montilla, lliurà aquest guardó a l'Orde de la Mercè, fundat a la catedral de Barcelona l'any 1218; a l'Associació del Viacrucis Vi-vent, que durant més de dos segles representà aquest misteri a Sant Hilari Sacalm; i al P. Joan Botam i Casals, caputxí fundador del Centre Ecumènic de Catalunya.

EXERCICIS I RECESSOS

Tallers d'Oració i Vida (mètode P. Larrañaga). Sessió de Perseverança, dia 29 maig (17.30-19.30 h), Comunitat de Jesús (c/ Joan Blancas 10), tel. 934 586 678.

LLIBRES

Sisè volum de les Obres completes de Sant Josep Manyanet. El P. Josep M. Blanquet i el P. Josep Roca, de la congregació dels Fills de la Sagrada Família, estan fent un treball de gran interès per donar a conèixer el pensament del seu fundador. Ara s'ha publicat el volum sisè que conté els escrits considerats més significatius d'aquest sant català. Publica aquest volum la BAC i es pot trobar a les llibreries religioses o al c/ Entença 301, de Barcelona, tel. 934 394 305.

Cien oraciones anecdóticas. Carlos Moreno Pérez es un experto en marketing y en recursos humanos. Después de escribir libros sobre estas materias, ahora nos ofrece un libro de oraciones. En sus páginas nos hace ver y sentir con naturalidad que la oración, «elevación de la mente a Dios para alabarlo o pedirle mercedes», no es algo limitado a un espacio sagrado o a unos momentos solemnes, sino que es algo enraizado en la vida de cada día. Edita: Voz de papel, Madrid 2010, 138 páginas.

PALABRA Y VIDA

Jóvenes movidos por el Espíritu

Jesús prometió a sus discípulos que les daría el Espíritu Santo. El día de Pentecostés se cumplió esta promesa. Los apóstoles, reunidos con María y en actitud de oración, recibieron el Espíritu Santo. Nos lo recuerda este fragmento bíblico: «Se llenaron todos del Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería».

En la historia de la salvación, la venida del Espíritu Santo significa la transferencia que Jesús hace de su propio Espíritu y de su misión —recibida del Padre— a la Iglesia que nace y que empieza a expandirse aquel día de Pentecostés. Resuenan con fuerza aquellas palabras del Señor resucitado dirigidas a sus discípulos: «Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo. Y dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: Recibid el Espíritu Santo».

En realidad, sólo después de la venida del Espíritu Santo el día de Pentecostés, los apóstoles salen hacia todos los horizontes del mundo para iniciar la gran obra evangelizadora de la Iglesia. Pedro rebosa de Espíritu Santo para hablar al pueblo sobre Jesús, Hijo de Dios. El mismo Pablo rebosa de Espíritu Santo antes de entregarse a su ministerio apostólico, del mismo modo que

Esteban, lleno del mismo Espíritu, es elegido para la diaconía y, más adelante, para el testimonio de la sangre. Sin embargo, el Espíritu que hace hablar a Pedro, Pablo y los doce, inspirando las palabras que han de pronunciar, descendiendo también «sobre los que escuchan la palabra de Dios» en la Iglesia naciente, y siempre.

El día de Pentecostés es muy importante. Es la Pascua del Espíritu. Gracias a la fuerza del Espíritu Santo crece la Iglesia. Él es el alma de esta Iglesia que desde el primer Pentecostés se expande de Oriente a Occidente del universo. Él es quien explica a los fieles el sentido profundo de la enseñanza de Jesús y su ministerio. Es él quien hoy, como en los inicios de la Iglesia, actúa en cada cristiano que se deja poseer y conducir por él, ya que por el bautismo somos templos del Espíritu Santo.

Es muy acertada la coincidencia de Pentecostés con la jornada de la Acción Católica y del apostolado seglar. El Espíritu Santo mueve los corazones de los laicos cristianos para que aumente la conciencia de su compromiso bautismal y se entreguen activamente a la misión de la Iglesia. Esta participación la realizan en el seno de las comunidades eclesiales pero especialmente en medio del mundo.

Si el Espíritu Santo ocupa un lugar eminente en toda la vida de la Iglesia, es en la misión evangelizadora de esta donde actúa sobre todo. El Espíritu Santo es el agente principal de la evangelización. Los laicos, movidos por el Espíritu, ejercen su apostolado individualmente y asociados entre ellos. Son dos formas de participar en la misión de la Iglesia.

Este año las diócesis de Cataluña celebran el *Aplec de l'Esperit*, reuniendo multitud de jóvenes en Terrassa con este lema: «Con vosotros cada día». Es el Espíritu que Jesús resucitado da a todos los bautizados para que habite en nuestros corazones y nos inspire y nos fortalezca para dar testimonio del Señor resucitado con la vida y las palabras a las personas que tenemos al lado.

Estos jóvenes reunidos por el Espíritu han de trabajar haciendo que la pastoral diocesana sea más evangelizadora y eso especialmente en el mundo de los jóvenes. Estos buscan sentido a la vida y quieren ser felices. Los jóvenes cristianos han de facilitar a sus compañeros y amigos un encuentro personal con Jesús que es el único que puede dar sentido pleno a sus vidas.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona